

**ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਆਖ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ
ਸਭੈ ਬਲ ॥ {ਪੰਨਾ 1392}**

ਪਦ ਅਰਥ:- ਅਮਿਅ—ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਮਈ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਭਰੀ, ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ। ਦ੍ਰਿਸਟਿ —
ਨਜ਼ਰ। ਹਰੈ—ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਖ —ਪਾਪ। ਸਕਲ ਮਲ —ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਲਾਂ। ਵਸਿ ਕਰੈ —ਕਾਬੂ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬਲ—ਅਹੰਕਾਰ।

ਅਰਥ:- (ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜਿਸ ਉੱਤੇ) ਆਤਮਕ ਜੀਵਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਭਲੀ ਨਿਗਾਹ ਕਰਦਾ ਹੈ ,
(ਉਸ ਦੇ) ਪਾਪ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਮੈਲਾਂ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ , ਅਤੇ ਕਾਮ, ਕ੍ਰੋਧ, ਲੋਭ, ਮੋਹ ਤੇ ਅਹੰਕਾਰ—
ਇਹ ਸਾਰੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਬੂ ਵਿਚ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

**ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੇਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮੁ ਹਮ ਕਾਲਖ
ਧੋਵੈ ॥ {ਪੰਨਾ 1392}**

ਪਦ ਅਰਥ:- ਮਨਿ—ਮਨ ਵਿਚ। ਸੰਸਾਰਹ —ਸੰਸਾਰ ਦਾ। ਖੇਵੈ —ਨਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਵਨਿਧਿ
ਦਰੀਆਉ—ਨੌ ਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਦਰੀਆਉ। ਜਨਮੁ ਹਮ—ਸਾਡੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ। ਨਿਧਿ—ਖਜ਼ਾਨਾ।

ਅਰਥ:- (ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇ) ਮਨ ਵਿਚ ਸਦਾ ਸੁਖ ਵੱਸ ਰਿਹਾ ਹੈ , (ਉਹ) ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ
ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੌ ਨਿਧੀਆਂ ਦਾ ਦਰੀਆਉ ਹੈ; ਸਾਡੇ ਜਨਮਾਂ ਦੀ ਕਾਲਖ ਧੋਂਦਾ ਹੈ।

**ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮੁ
ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥ {ਪੰਨਾ 1392}**

ਪਦ ਅਰਥ:- ਟਲ—ਹੇ ਟੱਲ! ਹੇ ਕਲਜਜ! ਹੇ ਕਲਜਜਸਹਾਰ! ਅਹਿ—ਦਿਨ। ਨਿਸ—ਰਾਤ।
ਸਹਜਿ—ਆਤਮਕ ਅਡੋਲਤਾ ਵਿਚ। ਸੁਭਾਇ—ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ।

ਅਰਥ:- ਹੇ ਕਲਜਜਸਹਾਰ! ਆਖ—"(ਐਸੇ) ਗੁਰੂ (ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ) ਨੂੰ ਦਿਨ ਰਾਤ ਆਤਮਕ
ਅਡੋਲਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਟਿਕ ਕੇ ਸੇਵਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। (ਐਸੇ) ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ਦਰਸਨ ਕੀਤਿਆਂ
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦਾ ਦੁੱਖ ਕੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ"।10।

ਨੋਟ:- ਇਹਨਾਂ 15 ਸ਼ਬਦੀਆਂ ਦਾ ਕਰਤਾ ਭੱਟ 'ਕਲਜਜਸਹਾਰ' ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਦੂਜੇ ਨਾਮ 'ਕਲਜਜ'
ਅਤੇ 'ਟਲਜਜ' ਹਨ।